

Rūpinkimės aplinkiniais

fokoliarų
judėjimas

„Viešpats mano ganytojas, man nieko netrūksta“ (Ps 23, 1).

(2024 liepa, iš liepos 21 d., XVI eilinio sekmadienio, liturgijos)

Ganosi didelė banda avių, jos ramiai rupšuoja žolę. Piemuo atsisėda netoli jų ant akmens, jas prižiūri ir saugoja, kad atėję vilkai netrikdytų. Piemuo myli savo avis ir jomis rūpinasi.

Taip ir Jėzus elgiasi su savo draugais. Kartą, matydamas juos pavargusius, kviečia sėsti į valtį ir pailsėti ramioje vietoje. Tačiau, kai atvykus į tą vietą, jie pamato laukiančią minią žmonių, Jėzus rūpinasi taip pat ir jais, daug ką paaiškina!

Jėzus visada yra šalia kiekvieno iš mūsų ir mumis rūpinasi. Jis mus pažįsta ir vadina vardais. Jis nenori, kad nė vienas iš mūsų pasiklystų ar jaustųsi vienišas. Jis mus myli ir padeda rūpintis tais, kurie yra šalia.

Atostogų metu mamai reikėjo gaminti maistą, bet ji buvo šiek tiek pavargusi. Tada aš paklausiau, ar negalėčiau jai padėti. Ji pasakė, kad taip, jog ruošiasi gaminti maltos mėsos kukulius.

Aš tuoj pat ėmiausi darbo ir klausiau visų jos nurodymų. Sumaišiau kiaušinius, mėsą ir visa kita paskui gaminu kukulius. Mama juos išvirė ir turėjome puikią vakarienę!

Mama buvo laiminga ir atrodė daug mažiau pavargusi! Dabar dažniau gaminu kartu su ja. Aš darau kukulius, kad ji nepavargtų ir dar todėl, kad jai nepatinka minkyti produktų.

Damijonas iš Olandijos